

**TIMMY
TABER**

SE NU, HVAD DU HAR GJORT

TIMMY TABER

SE NU, HVAD DU HAR GJORT

STEPHAN PASTIS

På dansk ved Johnnie McCoy

★ ★
Alvida
★

Timmy Taber 2: Se nu, hvad du har gjort
er oversat fra engelsk efter

TIMMY FAILURE – NOW LOOK WHAT YOU’VE DONE
af Johnnie McCoy

Copyright © 2013 by Stephan Pastis

Timmy Failure Font Copyright © 2012 by Stephan Pastis

By arrangement with Writers House and Ia Atterholm Agency

First published in 2013 by Candlewick Press

Dansk udgave: © 2014 Forlaget Alvilda, København

Tekstredaktion: Nana Klitgaard

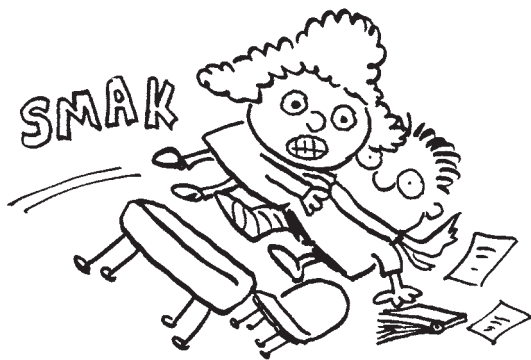
Bogen er sat med Nimrod af Sara Mille Jessen/MilleArtDesign

1. udgave, 1. oplag

Trykt 2014 af CPI – Clausen & Bosse, Leck

ISBN 978-87-7105-632-7

www.alvilda.dk

Indledning. Vil måske - måske ikke - give mening senere.

Af alle de ting, der kan stoppe ens afløb, er et overvægtigt, arktisk pattedyr nok det værste.

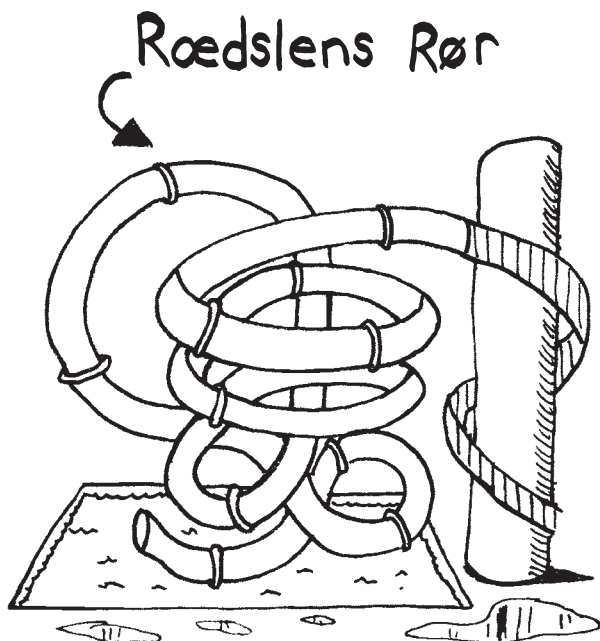
En god blikkenslager kan altid rense afløbet for vildfarne skeer, sammenfiltrede hårtotter og håndsæber, men det er meget sværere at fjerne en af dem her:

Det, du ser her, er en isbjørn.

Og i dag sidder den fast i en helt anden slags
rør.

Rædslens Rør.

Rædslens Rør er verdens hurtigste og mest
svungne vandruksjebane.

Men den er ikke hurtig i dag.

For den er tilstoppet.

Tilstoppet af en overivrig isbjørn, som var for
tyk til at rutsje.

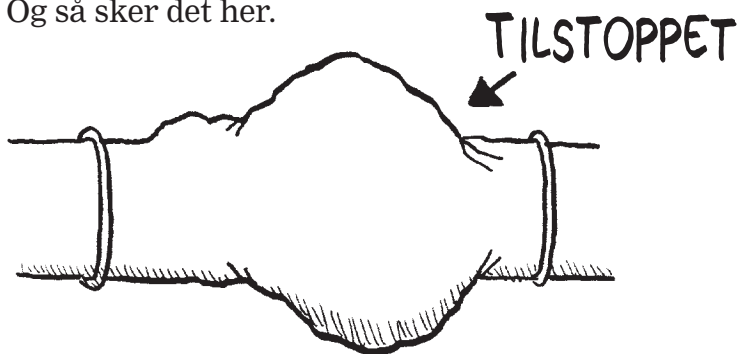
Men nogen lod ham gøre det alligevel.

Og det er her, begrebet bestikkelse kommer ind i billedet.

For en isbjørn, der ikke får sin vilje, vil forsøge at charmere dig. Og en isbjørn, hvis charme ikke virker, vil forsøge at narre dig. Og en isbjørn, der ikke kan narre dig, vil hive en håndfuld pengesedler op af lommen og blinke til dig.

For det er sådan, man gør her i verden.

Og så sker det her.

Og hvis man er en detektiv i verdensklasse, som tilfældigvis er bundet fast til den isbjørn, og som derfor ikke har kunnet gøre andet end at følge med den ned ad rutsjebanen, har man et problem.

Et alvorligt, iltmanglende problem.

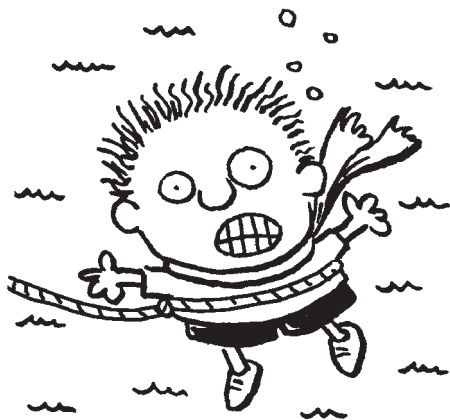

For vandet bliver ved med at komme fossende.
Og da isbjørnens gigastore mås har tilstoppet
røret, kan vandet kun løbe én vej, nemlig til-
bage op ad røret.

Hvor jeg er.

Fanget under vandet.

Og det er jeg ikke superglad for.

KAPITEL

1

Tab ikke hovedet

Karl Kobalinski er ikke verdens klogeste menneske.

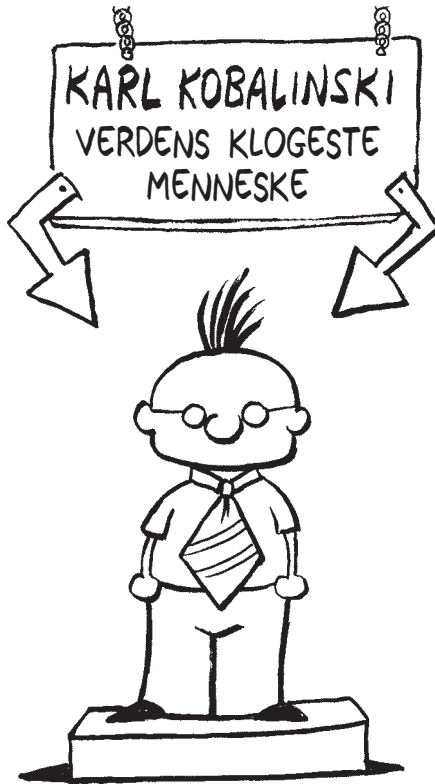
Men prøv lige at sige det til damen i den ternede vest.

”Museet for Vilde Verdensrekorder er lukket,” siger hun. ”Og du skal gå hjem nu.”

”Men se lige!” siger jeg. ”Det er jo en skandale.”

”Hvad?”

”Det der!” siger jeg og peger på statuen.

”Hør her, knægt, jeg får 80 kroner i timen for at gå rundt på det her museum og sørge for, at der ikke er nogen, der smadrer noget. Hvis du har et problem med de ting, der står her, så sig det til en anden.”

”Jeg har et problem med dem, okay?! Løgne, løgne og atter løgne. Alle ved da, hvem verdens klogeste menneske er.”

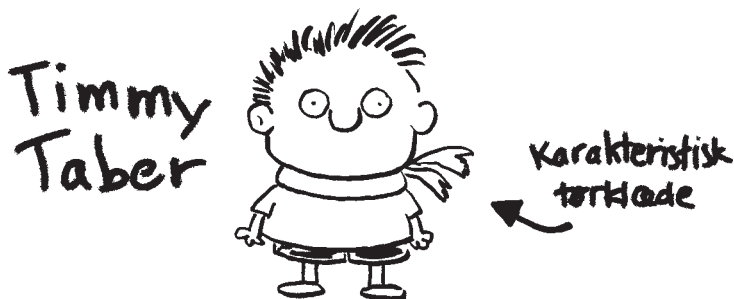
”Herligt,” mumler hun og gnider sig i tindingerne.

”Det er mig,” siger jeg.

”Det er fint,” siger hun og begynder at skubbe mig hen mod udgangen. ”Nu skal jeg vise verdens klogeste menneske, hvordan en dør virker.”

Jeg føler mig fristet til at benytte mig af min status.

Og afsløre, hvem jeg i virkeligheden er.

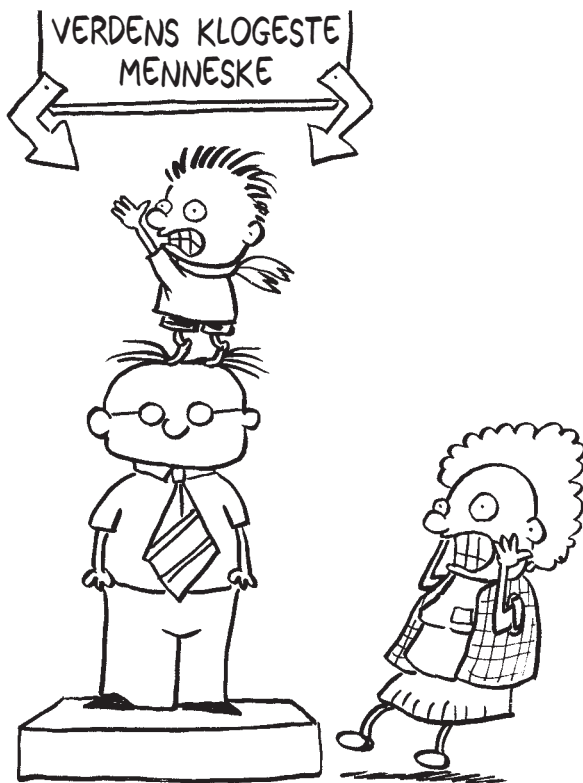

Det navn er så kendt, at hun straks vil forstå, at jeg er grundlægger af og direktør for det største detektivbureau i byen, hvis ikke det største i landet. Det er faktisk muligvis det største i hele verden.

Men jeg gør det ikke.

Jeg gør noget meget klogere.

Jeg klatrer op på Karl Kobalinski og prøver at
flå hans skilt ned.

”Hvad i alverden er det, du laver?!” skriger
museumsdamen.

”Jeg redder din institutions troværdighed,”
giver jeg igen.

Men jeg har taget munden for fuld.

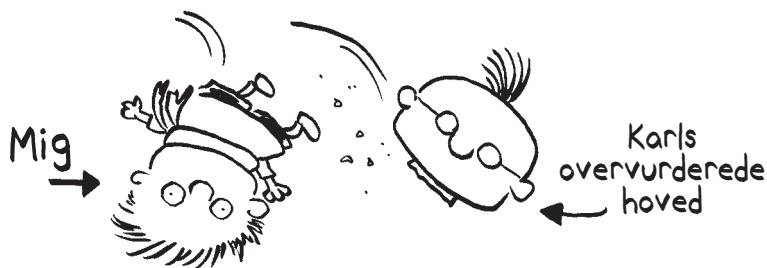
For jeg bliver nødt til at springe for at kunne nå skiltet. Og jeg befinder mig fire meter over jorden.

Så jeg gør det eneste, verdens klogeste menneske kan gøre i den situation.

Jeg springer.

Blot for at finde ud af, at Karl måske nok har en stærk hjerne, men halsen på hans statue er ikke stærk.

Og da jeg springer, knækker den, og både jeg og Karls overvurderede hoved falder ned.

Direkte ned på gulvet.

Hvor jeg hører lyden af noget andet, der brækker.

Dette andet er mit ben.

Og jeg siger det eneste, jeg logisk set, kan sige til museumsdamen, der står bøjet ind over mig:

”Se nu, hvad du har gjort.”

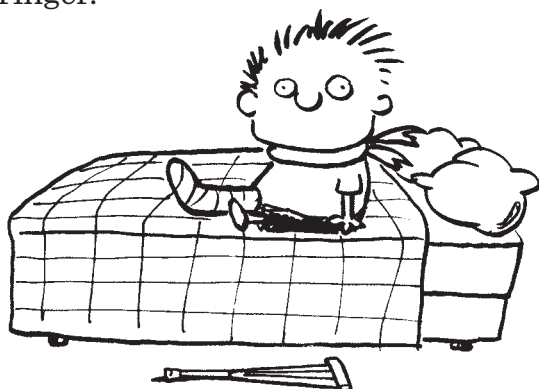

KAPITEL

2

Gipsens svøbe

Når man ligger i sengen med et brækket ben, kan man enten vælge at græde eller skrive sine erindringer.

Og Timmy Taber græder ikke.

Så her er mine erindringer:

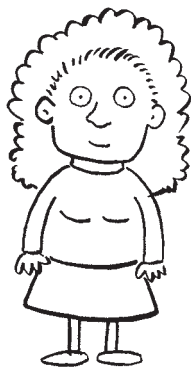
Jeg blev født.

Jeg var et geni.

Jeg grundlagde et forretningsimperium.

Og mit forretningsimperium blev skabt på trods af alle de forhindringer, der tårnede sig op omkring mig.

Som for eksempel forhindring nr. 1.

Det er min mor.

Hun er egentlig rar nok. Men hun har sine svage sider.

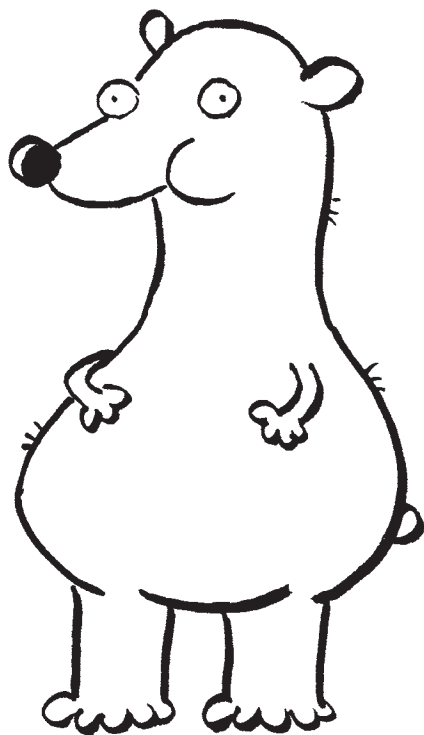
Hun insisterer for eksempel på, at jeg skal gå her:

Og det er helt fint at gå i skole, hvis man har brug for det.

Men for dem, der har fået genialiteten i vugge-gave, er skolen en skrækkelig plage.

Og så er der forhindring nr. 2:

Han hedder Mega, og han er en isbjørn på 800 kilo.

Han voksede op ved Nordpolen, men hans hjem smeltede som en isterning i solen, og han vandrede 4823 kilometer, indtil han kom til mit hus.

Så jeg gav ham et job.

Og de første seks måneder var han den mest pålidelige isbjørn, jeg nogensinde havde haft i min tjeneste.

Så afslørede han sit sande jeg.

Det følte som et så smerteligt bedrag, at jeg ikke rigtig kan tale om det.

Lad mig bare sige dette:

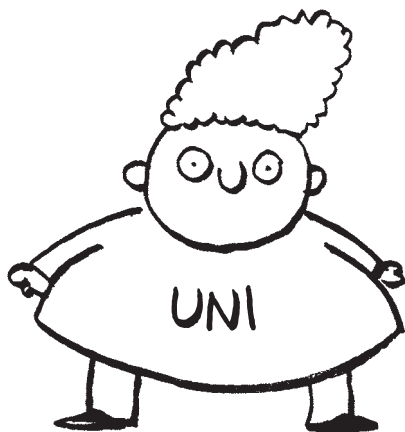
Hvis du ansætter en isbjørn, og den arbejder hårdt for dig de første seks måneder, så skal du bare huske én ting:

DET ER FUP.

Gør IKKE isbjørnen til partner i dit detektivbureau.

Gå IKKE med til at ændre navnet på dit firma fra "Taber A/S" til "Mega Taber A/S".

Og for resten – nu jeg er i gang med at udstede advarsler: Lad dig IKKE inspirere af denne person, der er forhindring nr. 3.

Han hedder Rudi Ramsløg. Han er min bedste ven, og han er kedelig.

Han er kedelig, fordi han kun går op i sine karakterer.

Mere behøver man ikke vide om ham.

Og jeg vil udfylde den plads, han ellers skulle have haft i mine erindringer, med en tegning af mit ansigt.

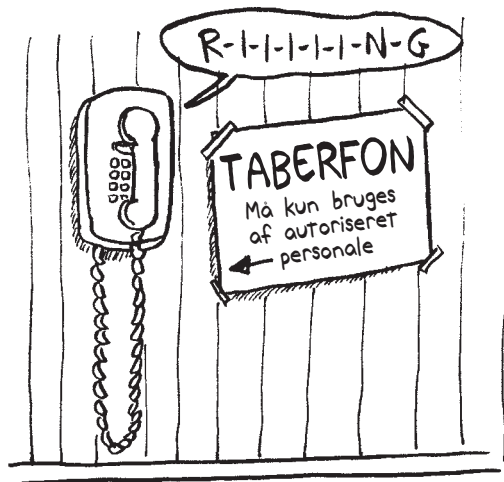
KAPITEL

3

Det kører som smurt

Når man er en af verdens mest højt profilerede detektiver, så får man også alle de højt profilerede sager.

Og den, jeg bliver tilbudt over Taberfonen denne morgen, kan nærmest ikke blive mere højt profileret.

Opringningen kommer fra min klassekammerat Mugge Bentzon.

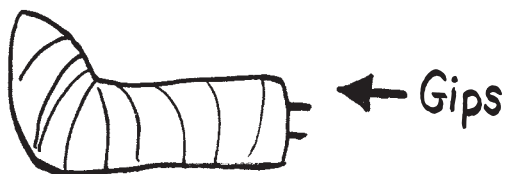
Han savner noget meget værdifuldt.

”Jeg kan ikke finde hr. Skemand,” siger han.

”Ingen panik,” siger jeg til ham. ”Jeg er der om 20.”

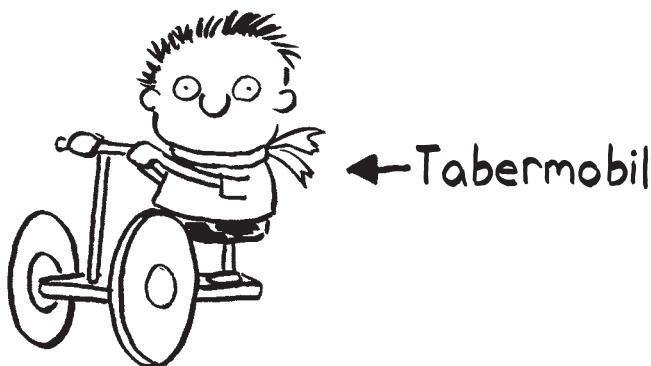
Her mener jeg ikke nødvendigvis 20 minutter. Det kunne også betyde 20 timer.

Og det skyldes det her, jeg har haft om benet de sidste par uger.

Hvilket betyder, at jeg ikke kan gå særlig hurtigt.

Se, det havde ikke været noget problem, hvis jeg havde haft Tabermobilen.

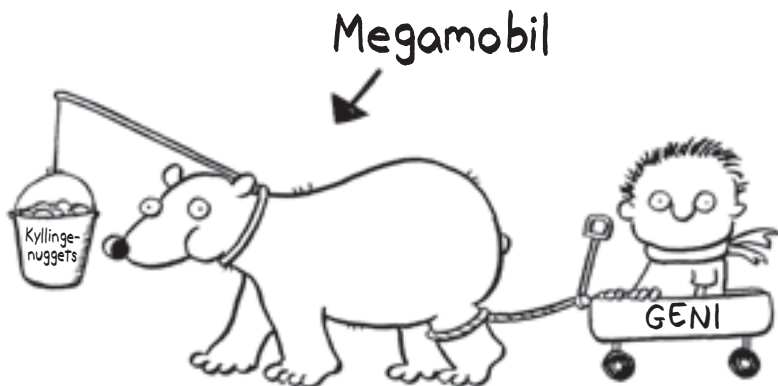

Det var en Segway, som jeg havde lånt af min mor.

Men så solgte hun den.

Så fik jeg min Megamobil.

Det var en vogn, der blev trukket af min makker.

Men så solgte mor også den (vognen, ikke min makker).

Så nu trækker min makker mig bare gennem gaderne i et reb.

Hvilket kunne lyde besværligt.

Men det er det ikke.

For jeg smører mig ind i smør.

Så nu har jeg en Smørmobil.

